

CERCETĂRI DE VEGETAȚIE ÎN BAZINUL VĂII CASELOR (JUD. BISTRIȚA-NĂSĂUD)

IOAN HODIȘAN și VIORICA HODIȘAN

Valea Caselor, cu orientare N—S, se varsă în Someșul Mare prin intermediul pîriului Morii, în dreptul orașului Năsăud. Lungimea sa este de aproximativ 8 km și străbate dealuri a căror înălțime variază între 350—600 m.

Clima teritoriului inclus în Bazinul văii Caselor este continental moderată, de dealuri împădurite, cu influențe ale regiunii muntoase din jur. Astfel, temperatura medie anuală este de +8°C, cu maxima în august (1952) de 30° și minima în ianuarie (1954) de -14,6°C. Precipitațiile sînt abundente în toate anotimpurile, media anuală fiind de 800 mm.

Solurile, specifice zonei deluroase, sînt constituite din soluri brun montane de pădure, tipice și podzolite, pe unele porțiuni chiar podzoluri înțelenite. Aceste soluri sînt frecvent afectate de eroziuni în suprafață, sau de fenomene torențiale, care au loc datorită despăduririlor neraționale din trecut.

În ceea ce privește vegetație, constatăm că cea mai mare parte a acestui teritoriu este acoperită cu păduri, mai ales pe versantul drept, iar în urma tăierii lor s-au instalat pajiști, sau sînt folosite ca terenuri agricole.

La vărsare, în apropiere de orașul Năsăud, pădurile sînt alcătuite din fag și carpen, în care gorunul este de asemenea prezent. Pe porțiunile expuse, mai xerofile, sînt prezente pîlcuri de stejar cu carpen. În locurile ceva mai înalte, începînd cu a doua treime de la vărsare, fagul rămîne aproape pur, constituind păduri tinere, în plină dezvoltare, altele mature, bune pentru exploatare.

Versantul stîng, pe cea mai mare suprafață, este acoperit cu finațuri și terenuri agricole, instalate în urma defrișării pădurilor. Noi am studiat mai îndeaproape finațele din regiunea mijlocie a văii, care aparțin asoc. *Festuco-Agrostietum*. Cele xerofile de *Andropogon ischaemum*, din regiunea inferioară, fiind folosite ca pășuni, sînt păscute de timpuriu, iar mai tîrziu sînt uscate, degradate și greu de cercetat.

Pe anumite porțiuni de pe firul văii, se întîlnesc pîlcuri de arinișe, care variază ca suprafață, după cum lunca este mai strîmtă sau mai largă. Locurile erodate, pietrișurile cu umiditate abundantă, sînt acoperite cu o vegetație ierboasă foarte viguroasă, sub forma unor insule ce aparțin de *Petasitetum hybridi*.

Conspectul asociațiilor

Quercetea roboris-petraeae Br.-Bl. et Tx. 1943

Quercetalia robori-petraeae (Malc. 1929) Br.-Bl. 1932

Carpinion betuli Oberd. 1953, Soó 1962

1. *Querco robori-Carpinetum* Soó et Pócs 1957

Carpino-Fagetea (Br.-Bl. et Vlieger 1937) Jakucs 1960, Pass, Hoffm. 1968

Fagetalia Pawl. 1926

Fagion dacicum Soó 1962

2. *Carpino-Fagetum* Paucă 1941

Deschampsio-Fagion Soó 1962

3. *Luzulo-Fagetum* Zólyomi 1955, *transsilvanicum* Soó 1962

Alnetea glutinosae Br.-Bl. et Tx. 1943

Alnetalia glutinosae Tx. 1937

Alnion glutinosae (Malc. 1929) Meyer—Drees 1936

4. *Alnetum glutinosae* Borza 1959

Molinio-Arrhenatheretea Tx. 1937

Arrhenatheretalia Pawl. 1928

Cynosurion cristati Br.-Bl. et Tx. 1943

5. *Festuco-Agrostietum* Horv. 1951
 Molinio-Juncetea Br.-Bl. 1949
 Molinietales W. Koch 1926
 Filipendulo-Petasition Br.-Bl. 1947
 6. *Petasitetum hybridi* Dost. 1933

Tabel 1

		Altitudinea în m	400	400	400	400
		Expoziția	S	SE	SE	S
		Înclinarea în grade	35	40	40	40
		Coronament	0,7	0,7	0,7	0,7
		Arbori :				
Eu	PhM	<i>Quercus robur</i>	3	2	3	2-3
Ec	PhM	<i>Carpinus betulus</i>	1-2	2-3	1	2
Ec	PhM	<i>Fagus silvatica</i>	+	+ - 1	+	+
		Arbuști + tufe :				
Eua	PhM	<i>Acer campestre</i>	+	+	-	+
Eua	PhM	<i>Cerasus avium</i>	+	-	-	+
sM	Phm	<i>Cornus mas</i>	+	-	-	+
Ec	Phm	<i>Crataegus monogyna</i>	+	+	+	+
Eu	PhM	<i>Pirus piraster</i>	+	-	-	-
Eu	Phm	<i>Ligustrum vulgare</i>	+	-	+	-
Eu	PhM	<i>Sorbus torminalis</i>	+	-	-	-
Ec	Phm	<i>Corylus avellana</i>	+	+	-	-
Ec	PhM	<i>Fagus silvatica</i>	+	+	-	-
Ec	Phm	<i>Hedera helix</i>	1	2	-	+
Ec	Ch	<i>Clematis vitalba</i>	-	+	-	+
Eu	Phn	<i>Rubus hirtus</i>	-	+	-	+
		Strat ierbos :				
Eua	H	<i>Brachypodium silvaticum</i>	+ - 1	+	+ - 1	+
Eu	H	<i>Melica uniflora</i>	+	+ - 1	+	+
Eua	H	<i>Carex pilosa</i>	+	-	+	-
Eua	H	<i>Euphorbia cyparissias</i>	-	-	+	-
Eua	H	<i>Mercurialis perennis</i>	+	+	-	-
Cosm	Th	<i>Stellaria media</i>	-	-	-	+
Eua	Th	<i>Moehringia trinervia</i>	+	-	+	-
Eua	H	<i>Actaea spicata</i>	-	-	+	-
Ec	H	<i>Viola silvestris</i>	+	-	+	-
Bb	H	<i>Waldstenia geoides</i>	-	-	+	-
Eua	H	<i>Lathyrus vernus</i>	+	-	-	-
Eu	H	<i>L. niger</i>	+	+	-	+
Ec	Th	<i>Galeopsis speciosa</i>	+	-	+	-
Mp	H	<i>Glecoma hirsuta</i>	+	+	-	+
Eu	H	<i>Melittis melissophyllum</i>	-	+	-	+
Ec	H	<i>Pulmonaria officinalis</i>	+	-	-	+
Bd	Th	<i>Melampyrum bihariense</i>	+	+	+	-
Ec	H	<i>Veronica urticifolia</i>	-	-	+	-
Ec	H	<i>Galium schultesii</i>	+	+	-	+
Eua	H	<i>G. vernum</i>	-	-	+	-
Eu	Th	<i>Campanula patula</i>	-	-	+	+
Eu	H	<i>C. rapunculoides</i>	+	+	-	-
Ec	H	<i>Aposeris foetida</i>	+	+	-	+

Quercu robori-Carpinetum Soó et Pócs 1957 (tabel 1). Stejerișele ocupă suprafețe restrînse pe dealurile joase de lângă oraș, cu expoziția în-sorită (S, SE) și înclinare pronunțată a pantelor (40—45°).

În prezent aceste păduri de stejar sînt rărite, constatîndu-se din plin influența antropogenă, ele fiind amplasate în apropiere de oraș.

Arborii au înălțimea în jur de 12—15 m, diametrul de 20—40 cm, în care stejarul este mai bine dezvoltat decît carpenul, avînd tulpini drepte, înalte, frumos elagate.

În rărituri sînt mai bine instalate tuferișele, iar în luminișuri, *Hedera helix* acoperă solul pe porțiuni întinse și compacte.

Dintre ierburi domină *Brachypodium silvaticum* și *Melica uniflora*, alături de care, constante mai sînt: *Lathyrus niger*, *Glechoma hirsuta*, *Melampyrum bihariense*, *Galium schultesii*, și *Aposeris foetida*. Stratul ierbos variază ca acoperire a solului între 5—15%, fiind și el mai abundent în luminișuri și rărituri de pădure.

Spectrul geoelementelor: Ec: 35,1%, Eua: 24,3%, Eu: 27%, sM: 2,7%, Mp: 2,7%, Bd: 2,7%, B: 2,7%, Cosm: 2,7%.

Spectrul bioformelor: Ph: 35,2%, H: 48,6%, Th: 13,5%, Ch: 2,7%.

Carpino-Fagetum Paucă 1941 (tabel 2). Carpineto făgetele acoperă aproape continuu versantul drept al văii Caselor, fiind intercalate între pădurile de stejar și făgete. Sînt păduri tinere, mai puțin închegate, coronamentul fiind cuprins între 0,7—0,8. Înălțimea arborilor variază între 10—12 m, iar diametrul între 20—40 cm.

Stratul arbustiv, discontinuu repartizat, este mai bine reprezentat decît în făgetele pure.

Stratul ierbos prezintă în schimb un grad mic de acoperire (5—10%), neputîndu-se dezvolta mai ales pe substratul stîncos, cu sol subțire. Cîteva specii acidofile trădează atît natura substratului, cît și gradul înaintat de podzolire a solului, cu pH acid. În compoziția stratului ierbos intră multe specii comune atît stejerișelor și gorunetelor, pe de o parte, cît mai ales făgetelor, cu care prezintă multe afinități.

Spectrul geoelementelor: Ec: 34,1%, Eu: 20,5%, Eua: 25%, Cp: 9,1%, Bd: 2,3%, Mp: 2,3%, SM: 2,3%, Cosm: 4,5%.

Spectrul bioformelor: Ph: 22,7%, H: 54,5%, T: 6,8%, Ch: 6,8%, G: 9,1%.

Luzulo-Fagetum Zólyomi 1955 **transsilvanicum** Soó 1962 (tabel 2). Făgetele pure ocupă acelaș versant, pe solul cu aciditate mai pronunțată, constituind de asemenea păduri închegate. În toate ridicările efectuate se constată o absolută dominare a fagului, care în multe cazuri este singura specie lemnoasă. Cu toate că sînt păduri relativ tinere, coronamentul este bine închegat (0,9), pe cele mai multe porțiuni. Înălțimea arborilor este cuprinsă între 10—14 m, iar diametrul de 20—50 cm. Trunchiurile sînt zvelte, cu un elagaj frumos, ramificarea tulpinii făcîndu-se în vîrf, ceea ce face ca aceste păduri să constituie valori naturale foarte prețioase, prin lemnul de calitate superioară, pe care-l oferă. Pe mari suprafețe pădurile sînt tinere (20—30 ani), iar cele mature (60—80 ani), sînt exploatate pe unele porțiuni.

Tabel 2

Geo- element	Bio- formă	Asociația Nr. releveului Altitudinea în m Expoziția Înclinarea în grade Coronament Suprafața de probă în mp.	Fageto-Carpinetum					Luzulo-Fagetum transilvanicum						
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
			400	450	500	500	500	500	550	550	500	550	600	600
			E	NE	E	SE	S	E	SE	NE	E	S	SE	E
			30	40	35	40	40	30	25	35	40	45	40	40
			0,7	0,7	0,8	0,8	0,8	0,9	0,9	0,8	0,9	0,8	0,9	0,9
					400						400			
		Arbori												
Ec	PhM	Fagus silvatica	3	3	3-4	3	3	5	5	4	5	4	5	5
Eu	PhM	Quercus petraea	1	+ - 1	+	+ - 1	+	-	+	-	-	+	-	-
Ec	PhM	Carpinus betulus	+	+	+	2	1	-	-	-	-	+	-	-
Eua	PhM	Cerasus avium	-	+	-	-	-	+	+	-	-	+	-	+
		Arbuști + tufe												
Ec	Phm	Corylus avellana	+	+	+	+	+	-	+	-	-	-	-	-
Ec	Phm	Crataegus monogyna	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-
SM	Phm	Cornus mas	+	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
Eu	Phm	Acer campestre	+	+	-	+	+	-	+	-	-	-	-	-
Eu	PhM	Pirus piraster	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
Eu	Phn	Rubus hirtus	-	-	-	+	+	-	-	+	-	-	+	-
Ec	Ch	Clematis vitalba	+	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-
		Strat ierbos												
Eua	H	Brachypodium silvaticum	+	-	-	+	+	-	+	-	-	+	-	+
Cp	H	Poa nemoralis	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
Eua	H	Dactylis glomerata	+	+	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-
Eua	H	Carex silvatica	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-
Eu	H	Luzula luzuloides	-	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+
Ec	H	L. silvatica	-	+	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
Eua	Th	Melandryum album	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Eu	H	Dentaria bulbifera	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-
Ec	H	Viola silvestris	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-

Stratul arbustiv, slab reprezentat, este constituit din câteva tufe sau arbuşti de alun, păducel, mur sau arţar, răspândite foarte izolat.

În primele două relevuri (VI—VII), se poate constata trecerea de la carpino făgete spre făgete, referindu-ne la compoziţia stratului ierbos. În celelalte fitocenoze (rel. VIII—XII), stratul ierbos este foarte slab dezvoltat, întâlnindu-se doar izolat exemplare ale câtorva specii comune făgetelor, printre care mai constante sînt: *Brachypodium silvaticum*, *Luzula luzuloides*, *L. silvatica*, *Lathyrus vernus*, *Glecoma hirsuta*, *Polygonatum verticillatum*, *Dryopteris filix-mas* etc. Se constată că pe porţiunile unde roca mumă este mai în profunzime, solul bogat şi în strat gros, exemplarele de plante superioare sînt mai frecvente decît pe versanţii abrupti, cu sol subţire, unde făgetele sînt aproape nude. Pe solurile cu litiera groasă, stratul ierbos este de asemenea aproape absent.

Menţionăm că în mijlocul făgetului, expoziţie NE, pe o suprafaţă de aprox. 2 ha, se află un molidiş plantat, cu arbori frumoşi, mari (I=20 m, diam.=80 cm), în care stratul ierbos este foarte sărac. Compoziţia sa este: *Picea excelsa* 4—5, *Brachypodium silvaticum* +, *Salvia glutinosa* +, *Galeopsis speciosa* +, *Circaea lutetiana* +, *Urtica dioica* +.

Spectrul geoelementelor: Eua: 33,30%, Ec: 27,70%, Eu: 19,40%, Cp: 8,30%, Bd: 2,80%, Mp: 2,80%, Cosm: 5,50%.

Spectrul bioformelor: Ph: 22,20%, H: 52,80%, T: 5,50%, Ch: 8,40%, G: 11,10%.

Alnetum glutinosae Borza 1959. Arinişele, constituite din esenţa albă *Alnus glutinosa*, sînt caracteristice tipurilor de pădure de luncă, răspândite de-alungul apelor curgătoare, mai ales în regiunea de deal.

Pe valea Caselor constituie insule sub formă de fişii, cu lăţime variabilă, în funcţie de lărgimea văii.

Dintre esenţele arboricole, dominant este *Alnus glutinosa*, care abundă mai ales în apropiere de firul apei. Pe locurile mai puţin umede şi mai întelenite se află şi *Alnus incana*. În afara acestor două specii, izolat mai participă *Salix alba*, *S. fragilis*, *Populus nigra* şi *Rhamnus frangula*.

Dintre tufe şi liane merită a fi evidenţiate păducelul, cornul şi curpenul de pădure.

În arboretul mai încheat din apropiere de firul apei, stratul ierbos este mai slab reprezentat, iar în arboretele rărite se ajunge la o întelenire destul de compactă a solului, ierburile constituind un covor continuu, în care *Agrostis alba*, *Dactylis glomerata*, *Brachypodium silvaticum* domină.

Compoziţia floristică, reprezentată prin trei relevuri este următoarea:

<i>Alnus glutinosa</i>	3	3—4	4
<i>A. incana</i>	+	1	1—2
<i>Salix alba</i>	+	1	+
<i>S. fragilis</i>	+	+	—
<i>Populus nigra</i>	+	—	—
<i>Rhamnus frangula</i>	—	+	+
<i>Crataegus monogyna</i>	—	+	+

Cornus mas	—	+	+
Clematis vitalba	+	+	—
Rosa canina	—	+	—
Dactylis glomerata	+	—	—
Agrostis alba	+—1	—	+
Brachypodium silvaticum	+	—	—
Euphorbia cyparissias	—	+	+
Agrimonia eupatoria	—	+	+
Fragaria viridis	+	—	—
Medicago lupulina	+	+	—
Trifolium repens	+	—	—
Ononis hircina	+	—	—
Anthriscus silvestris	+	+	—
Lysimachia nummularia	—	+	+
Glechoma hirsuta	+	+	+
Mentha longifolia	+	+	+
Lycopus europeus	+	+	+
Origanum vulgare	—	+	+
Prunella vulgaris	+	+	+
Galeopsis speciosa	—	+	+
Salvia glutinosa	+	2	1
Campanula rapunculoides	+	—	—
Dipsacus pilosus	—	+	+
Tussilago farfara	+	1	1
Eupatorium cannabinum	+	1	1
Stenactis annua	+	—	+
Achillea millefolium	+	—	—
Carduus acanthoides	—	+	+
Lolium perrene	+	+	+

Festuco-Agrostietum Horv. 1951 (tabel 3). Pajiștile de *Agrostis tenuis* cu *Festuca rubra* ocupă cea mai mare parte a terenurilor defrișate, folosite atît ca fînațe cît și ca pășuni.

Compoziția diferitelor fitocenoză variază în funcție de expoziție, umiditate, sol și alți factori micro staționali, care determină prezența speciilor mezofile care abundă, cît și a celor xeromezofile sau chiar xerofile. Dintre mezofile, alături de speciile edificatoare *Agrostis tenuis* și *Festuca rubra*, mai menționăm: *Anthoxanthum odoratum*, *Cynosurus cristatus*, *Briza media*, *Festuca pratensis*, *Trifolium pratense*, *T. repens*, *Rumex acetosa*, *Ranunculus polyanthemos*, *Polygala vulgaris*, *Achillea millefolium*, *Chrysanthemum leucanthemum*.

Pe locurile mai aride se remarcă printre xeromezofile și xerofile: *Trifolium montanum*, *T. pannonicum*, *Ononis hircina*, *Helianthemum hirsutum*, *Hypericum perforatum*, *Peucedanum oreoselinum*, *Thymus chamaedrys*, *Leontodon asper* și altele.

Prezența gramineelor și a leguminoaselor în cantități mari determină o valoare ridicată a acestor pajiști. Cantitativ, pe terenurile cu umiditate suficientă, se obține pînă la 12 000 kg/ha iarbă verde, iar pe locurile aride producția este mult mai slabă, atingînd doar 3 000—4 000 kg/ha.

Pentru îmbunătățirea lor se impune o reglementare a păscutului, precum și îngrășăminte, acolo unde terenul o cere.

Tabel 3

Festuco-Agrostietum Horv. 1951

Geo- element	Bio- formă	Numărul releveului	1	2	3	4	5	6	7
			500	550	550	500	600	600	600
		Altitudinea în m	15	20	15	10	15	20	20
		Înclinarea în grade	NV	NV	E	N	NV	V	NV
		Expoziția	100	100	100	100	100	100	100
		Acoperirea în %				25			
		Suprafața de probă în mp.							
Cp	H	<i>Festuca rubra</i>	3	3	3	3	2	2	3
Cp	H	<i>Agrostis tenuis</i>	2	3	1	2	3	3	2
Eua	H	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	1	+	+	+	+	+	+
Eu	H	<i>Cynosurus cristatus</i>	+	-	-	+	+	-	+
Eua	H	<i>Briza media</i>	+	+	+	+	+	+	1
Eu	H	<i>Lolium perenne</i>	+	-	+	-	-	-	-
Eua	Th	<i>Bromus mollis</i>	-	-	+	+	+	-	-
Eua	H	<i>Dactylis glomerata</i>	+	-	+	+	+	1	+ - 1
Eua	H	<i>Festuca pratensis</i>	+	-	+	+	+	1	-
Cp	H	<i>Phleum pratense</i>	-	-	+	-	+	-	-
Eua	H	<i>Holcus lanatus</i>	-	-	+	-	+	-	-
Eua	H	<i>Trifolium pratense</i>	2	2	2	2	1-2	1	1-2
Ec	H	<i>T. alpestre</i>	+	-	+	-	-	-	+
C	H	<i>T. montanum</i>	-	+	+	+	+ - 1	+	+
Eua	H	<i>T. repens</i>	-	-	-	+	+	-	+
Mp	H	<i>T. pannonicum</i>	-	-	-	+	-	+	+
B	H	<i>Genista tinctoria</i>	-	+	-	+	-	-	+
Eu	H	<i>Anthylis vulneraria</i>	+	-	+	+	+	1	-
Eua	H	<i>Lotus corniculatus</i>	+	+	+ - 1	+	+	+	+
Cosm	H	<i>Ononis hircina</i>	-	+	-	+	-	-	-
Cosm	H	<i>Rumex acetosa</i>	+	+	-	+	+	+	+
Eua	H	<i>Ranunculus acer</i>	+	-	+	+	+	+	-
Eua	H	<i>R. polyanthemus</i>	+	+	+	+	+	+	+
Cosm	H	<i>Cerastium caespitosum</i>	-	+	+	-	-	-	+
Ec	H	<i>Dianthus carthusianorum</i>	-	+ - 1	+	-	+	+	+
Eua	H	<i>Stellaria graminea</i>	+	+	+	+	+	+	-
Eua	H	<i>Euphorbia cyparissias</i>	-	+	+	-	+	-	-
Eua	H	<i>Potentilla erecta</i>	+	+	-	+	-	+	-
Eua	H	<i>Filipendula hexapetala</i>	+	-	-	-	-	+	+
Eu	H	<i>Polygala vulgaris</i>	+	+	+	+	+	+	+
Ec	Ch	<i>Helianthemum hirsutum</i>	-	-	+	+	+	-	-
Ec	H	<i>Viola silvestris</i>	-	+	-	-	-	+	+
Eua	H	<i>Hypericum perforatum</i>	+	+	+	+	+	+	+
Eua	H	<i>Carum carvi</i>	+	+	+ - 1	+	+ - 1	+	+
Eua	H	<i>Pimpinella saxifraga</i>	+	-	+	+	+	-	+
Eu	H	<i>Peucedanum oreoselinum</i>	-	-	+	+	+	+	-
Eua	TH	<i>Daucus carota</i>	+	-	-	+	-	-	-
Eua	Th	<i>Centaurium umbellatum</i>	-	+	-	-	+	-	-
Eua	H	<i>Cynanchum vincetoxicum</i>	+	-	-	+	-	-	+
Eua	H	<i>Geranium pratense</i>	+	-	-	-	-	+	-
Eu	Th	<i>Linum catharticum</i>	-	-	+	+	+	-	+
Eu	H	<i>Veronica chamaedrys</i>	-	+	+	-	+	+	-
Ec	Th	<i>Euphrasia stricta</i>	-	-	-	+	-	-	+
Bb	Th	<i>Rhinanthus rumelicus</i>	-	+	+	+	-	1	+
Eua	H	<i>Myosotis silvatica</i>	-	-	-	+	+	-	+
Eua	H	<i>Plantago lanceolata</i>	+	+	+	+	+	+	+
Eua	H	<i>P. media</i>	-	-	-	+	-	-	+

Tabel 3 (continuare)

Geo- element	Bio- formă	Numărul releveului Altitudinea în m Înclinarea în grade Expoziția Acoperirea în % Suprafața de probă în mp.	1	2	3	4	5	6	7
			500 15 NV 100	550 20 NV 100	550 15 E 100	500 10 N 100	600 15 NV 100	600 20 V 100	600 20 NV 100
Cosm	H	Prunella vulgaris	—	—	—	+	+	+	+
Eu	H	Betonica officinalis	—	+	+	—	+	+	+
Eu	Ch	Thymus chamaedrys	—	+	—	—	—	+	+
Eu	H	Knautia arvensis	—	+	—	+	—	—	—
C	H	Scabiosa ochroleuca	—	+	—	+	—	—	—
Eu	TH	Campanula patula	+	—	+	+	+	+	+
Eua	H	C. glomerata	—	—	+	+	—	+	—
Eua	H	C. persicifolia	—	—	—	+	+	+	—
Eua	H	Galium verum	+	—	—	+	—	+	+
Eua	H	G. verum	—	—	+	+	+	+ - 1	+
Ec	H	G. schultesii	+	+	—	+	—	—	—
Eu	H	Achillea millefolium	+	+	+	+	+	+	+
Eua	H	Chrysanthemum leucan- themum	+	1	+ - 1	+ - 1	1	1	1
Bb	H	Leontodon asper	—	—	—	—	—	+	+
Eua	H	Taraxacum officinale	+	+	—	—	—	+	+
Eua	TH	Tragopogon orientalis	—	—	+	+	—	—	+
C	H	Crepis praemorsa	—	+	—	+	—	+	—
Th	Adv	Stenactis annua	—	—	+	—	—	+	—
Th	Adv	Erigeron canadensis	—	+	—	—	—	+	—
Ec	G	Orchis morio	—	—	—	+	+	—	—

Spectrul geoelementelor: Cp: 4,2%, Eua: 49,5%, Eu: 17,3%, Ec: 10,1%, C: 4,2%, B: 4,2%, Mp: 1,4%, Cosm: 5,7%, Adv: 2,8%.

Spectrul bioformelor: H: 81,4%, T: 14,3%, Ch: 2,9%, G: 14%.

Petasitetum hybridi Dost. 1933. Fitocenoză izolată, pe suprafețe restrânse, ce nu depășesc 100 m.p., întâlnindu-se la marginea pârului, pe întregul său parcurs.

Solul pe care vegetează este aluvionar, destul de bogat în substanțe organice, pe alocuri nisipos sau chiar cu pietriș în compoziție.

Asociație nitrofilă, riverană, alcătuită din puține specii, în care dominant și edificator este *Petasites hybridus*, urmat de *Equisetum maximum*.

Valoarea economică a acestor pîlcuri este dată doar de câteva plante medicinale, primul loc ocupându-l specia edificatoare.

Sinteza a 5 relevuri este următoarea:

Petasites hybridus	3-4	Prunella vulgaris	+
Equisetum maximum	1-2	Lycopus europaeus	+
Rumex acetosa	+	Galeopsis speciosa	+
Hypericum perforatum	+	Convolvulus arvensis	+
Ranunculus repens	+	Solanum dulcamara	+
Medicago lupulina	+	Eupatorium cannabinum	+

Melilotus albus	+	Achillea millefolium	+
Trifolium repens	+	Chrysanthemum leucanthemum	+
Anthriscus silvestris	+	Bidens tripartita	+
Pastinaca sativa	+	Cichorium intybus	+
Daucus carota	+	Lolium perenne	+
Salvia glutinosa	+	Bromus mollis	+
Mentha longifolia	+	Ligustrum vulgare	+

În concluzie, constatăm că vegetația Bazinului văii Caselor se încadrează în etajul pădurilor de foioase, care prin defrişare au cedat locul pajiştilor și terenurilor cultivate.

BIBLIOGRAFIE

1. Anghel, C., *Contribuții la cunoașterea florei și vegetației Văii Caselor-Năsăud* (Lucrare de diplomă). Cluj, 1967; 2. Borza, Al., *Flora și vegetația Văii Sebeşului*. București, 1959; 3. Hodişan, I., „Studia Univ. Babeş—Bolyai, Cluj, Ser. Biol.” 2, 1972; 4. Oberdorfer, E., *Süddeutsche Pflanzengesellschaften*. Jena, 1957; 5. Passarge, H., Hofmann, G., *Pflanzengesellschaften des nordostdeutschen Flachlandes II*. Jena, 1968; 6. Paşcovschi, S., Leandru, V., *Tipuri de pădure din R.P.R.* București, 7. Paucă, A., „Studii Cercet. Acad. Rom.” **LI**, 1941; 8. Pop, I., „Contrib. Bot., Cluj” 1971; 9. Porcius, F., *Enumeratio plantarum phanerogamicarum Districus quondam Naszódienis*. Claudiopoli, 1878; 10. Soó, R., *Syn. syst.-geobot. fl. veget. Hung. I—V*. Budapest, 1964—1973.

VEGETATIONSFORSCHUNGEN IM CASELOR-TALBECKEN (KREIS BISTRITÄ-NÄSÄUD)

(Zusammenfassung)

Das Caselor Tal ergiesst sich, durch die Vermittlung des Morii Baches, bei der Stadt Näsäud (Kreis Bistrița-Näsäud), in die Grosse Somesch, nachdem es Hügel durchquert, deren Höhe 350—600 m beträgt.

Der grösste Teil dieses Gebiets ist mit Wälder bedeckt, vor allem der rechte Abhang, nach deren Rodung sich Wiesen ansiedelten, oder sie werden als landwirtschaftliche Terraine benützt.

Bei der Mündung, neben der Stadt Näsäud, erstrecken sich Wälder, dem *Carpino-Fagetum* Paucă 1941 angehörend, die als Flächenausmass auf den exponiertesten Abschnitten vorherrschen, während auf den xerophilsten Teilen, Bestände des *Quercus robur-Carpinetum* Soó et Pócs 1957 vorkommen. An den höheren Stellen aus dem oberen Drittel vegetiert die Rotbuche fast allein herrschend und edifiziert die Gesellschaft *Luzulo-Fagetum* Zólyomi 1955, *transsilvanicum* Soó 1962. Entlang des Wasserlaufs begegnet man Fragmente des *Alnetum glutinosae* Borza 1959.

Der linke Abhang ist auf der weitesten Fläche von Wiesen des *Festuco-Agrostietum* Horv. 1951 und Ackerland eingenommen. Auf exponierten Stellen gedeihen Rasen des *Andropogon ischaemi*. Inselartig auf feuchtem Geröll wachsen Gruppen des *Petasitetum hybridum* Dost. 1933.